यूथान्यनेकशः द्रक्ष्यसीतिशेषः॥५०॥रामस्य सर्वथा त्वत्प्राप्तिचिंतैवास्ते इत्याह॥सत्विति॥५१॥५२॥सौमित्रिणा समः कश्चित्कोपि नास्तीतिशेषः॥ ५३॥ मत्संगमकाल मात्रं मया रामस्य यः संगमस्तत्कालमात्रंप्रतीक्षस्वेत्यर्थः ॥५४॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मी० सुंदरकांडेएकोनचत्वारिंशःसर्गः॥ ३९॥ ॥७॥ ॥७॥ आत्महितं आत्मदुःखोद्धारप्रयोजनं॥१॥अर्धसंजातानि अर्धं वयःप्राप्तानि ततःपरं जलाभावादासन्नशेषाणि सस्यानि यस्याः सा यथा दैवात्संपन्नवृष्ट्या संपन्नसस्या भ

शैलांबुदनिकाशानांलंकामलयसानुषु॥ नर्दतांकपिमुख्यानामार्येयूथान्यनेकशः॥ ५०॥ सतुमर्मणिघोरेणताडितोमन्मथेषुणा॥ नशर्मलभतेरामःसिंहार्दितइवद्विपः॥ ५१॥ रुदमादेविशोकेनमाभूत्तेमनसोभयं॥ शचीवभर्त्राशक्रेणसंगमेष्यसिशोभने॥५२॥ रामाद्विशिष्टःकोन्योस्तिकश्चित्सौमित्रिणासमः॥ अग्निमारुतकल्पौतौभ्रातरौतवसंश्रयौ॥ ५३॥ नास्मिंश्चिरंवत्स्यसिदेविदेशेरक्षो गणैरध्युषितेतिरौद्रे॥ नतेचिरादागमनंप्रियस्यक्षमस्वमत्संगमकालमात्रं॥ ५४॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेसुंदरकांडेए कोनचत्वारिंशःसर्गः॥ ३९ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ श्रुत्वातुवचनंतस्यवायुसूनोर्महात्मनः॥ उवाचात्महितंवाक्यंसी तासुरसुतोपमा॥ १॥ त्वांदृष्ट्वाप्रियवक्तारंसंप्रहृष्यामिवानर॥ अर्धसंजातसस्येववृष्टिंप्राप्यवसुंधरा॥ २॥ यथातंपुरुषव्याघ्रंगात्रैः शोकाभिकर्षितैः॥ संस्पृशेयंसकामाहंतथाकुरुदयांमयि॥ ३॥ अभिज्ञानंचरामस्यदद्याहरिगणोत्तम॥ क्षिप्तामिषीकांकाकस्यको पादेकाक्षिशातनीं॥ ४॥ मनःशिलायास्तिलकोगंडपार्श्वेनिवेशितः॥ त्वयाप्रनष्टेतिलकेतंकिलस्मर्तुमर्हसि॥ ५॥

वति तथाहमपि प्राप्तजीवि तनाशाऽमृतोपमात्त्वद्दर्शनाद्भुतजीवितेतिभावः॥२॥ सकामा तत्स्पर्शेच्छावती॥ ३॥ अभिज्ञानं चूडामण्यात्मकं दद्याः देहि तथा कोपात्काकस्यैकाक्षिशातनीमिषीकां क्षिप्त्वा काकोरक्षितइत्यपरमभिज्ञानं दद्याः श्रावयेत्यर्थः॥४॥ अथाभिज्ञानांतरमाह॥ संदेशरूपेण मनःशिलायाइति॥ पूर्वतने तिलकेनष्टेसति त्वया रामेण मम गंडपा र्श्वे मनः शिलातिलकोनिवेशितः॥ तं किल स्वकृततिलकमित्यर्थः॥स्मर्तुमर्हसि इतिमयोक्तमितिब्रूहीतिशेषः॥ ५॥